

Слугитѣ занесли ябълката заедно съ Скришко въ царския палатъ. Следъ малко Скришко чулъ, какъ задумкало барабанчето, и разбралъ, че царската дъщеря е тръгнала да го търси.

Цѣлъ день скитала царкинята, но никжде не намѣрила Скришко. Вечеръта се върнала уморена, захвърлила скжсаното барабанче и заплакала.

Тогава Скришко излѣзълъ изъ ябълката, приближилъ се до Златно Слънце и извикалъ:

— Е, спечелихъ ли облога?

— Спечели, — извикала радостно царкинята, и така се за-смѣла, че, сякашъ, хиляди славеи запѣли въ двореца.

А после Скришко се оженилъ за царската дъщеря и дълги години живѣлъ и царувалъ за щастие, за радостъ на Златно Слънце и на народа си.

Василь Павурджиевъ

НОЕМВРИЙ

Яхналъ е коня ноемврий
Вихромъ въ полята лети, —
Сетнитѣ листи събаря,
Лудо съ камшика плющи.

И надъ земята тжжовна
Низко се носятъ мъгли, —
Слънчице нѣма да блесне,
Денемъ и ноцемъ вали.

Не чуй се пѣсень въ гората,
Закачки и смѣхъ катъ преди;
Отдавна сж мъртви цвѣтята —
Сланата ги люта срази.

Засвири пакъ севѣрнякътъ —
На зимата вѣрния знакъ;
Въ простора, едничъкъ се носи
На вранитѣ тжжния гракъ.

Георги Костакевъ